

uanset hvem af ægtefællerne der er afgået ved døden. Reglerne gælder tilsvarende, hvis et bo udlægges uden skiftebehandling til længstlevende ægtefælle efter skiftelovens § 57, stk. 1, eller hvis den længstlevende ægtefælle efter arveafgiftslovens § 14 A får udsættelse med pligten til at svare arveafgift af hele arvebeholdningen.

Efter de foreslåede regler foretages der ansættelse af afdødes indkomst i tiden indtil dødsfaldet, og af den længstlevendes indkomst i hele indkomståret. Skatteberegningen foretages uden anvendelse af beregningsreglen i § 35 A. Derimod kan udnyttet personfradrag overføres efter reglerne i § 37, stk. 4.

Til nr. 4-10, 13, 15, 16, 20, 21 og 23

Ændringerne er redaktionelle.

Til nr. 11

Ægtefællernes skattepligtige indkomst skal alene opdeles på arbejdsindkomst og formueindkomst, hvis de har levet sammen i hele indkomståret, og dette omfatter en periode af et helt år, jfr. bemærkningerne til nr. 14.

Opgørelsen af hver ægtefælles arbejdsindkomst svarer i det væsentlige til den opgørelse, der efter de gældende regler foretages ved opgørelsen af særskilt hustruindtægt. Opgørelsen omfatter således både indtægter fra selvstændig virksomhed, lønnet arbejde for fremmede, pensionsydelse m.v. Af praktiske grunde er der foreslået den ændring i forhold til de gældende regler om særskilt indkomst, at arbejdsindkomsten også omfatter underholdsudgifter m.v., der udredes til ægtefællerne i fællesskab.

For så vidt angår indkomst fra selvstændig virksomhed bemærkes, at der efter de gældende regler skal være tale om en vis aktiv indsats. Bortforpagtning af en ejendom eller virksomhed anses ikke for selvstændig virksomhed; det samme gælder besiddelse af en- eller tofamilieshus. Sådant indkomst anses efter lovforslaget for formueindkomst.

Hvor det drejer sig om en udlejningsejendom, kan en vis del af overskuddet i overensstemmelse med nugældende praksis anses for arbejdsindkomst, hvis den pågældende udfører de administrative funktioner, der normalt påhviler en ejendomsadministrator. Den øvrige del af overskuddet anses som afkast af den i ejendommen indestående kapital og beskattes som formueindkomst.

Til formueindkomsten medregnes rente- og udbytteindtægter og renteudgifter, der ikke vedrører ægtefællernes erhvervsvirksomhed.

Ved opgørelsen af hver ægtefælles arbejdsindkomst medtages indkomst af formuegoder, når indkomsten vedrører virksomhed, som denne ægtefælle driver, uanset hvem af ægtefællerne formuegodet tilhører. Dette gælder også renteindtægter og renteudgifter, der vedrører virksomheden.

I øvrigt afhænger fordelingen af indkomst af formuegoder af, hvem der efter ægteskabslovgivningen har den retlige rådighed over formuegodet. Kan det ikke afgøres, til hvis bodel eller særeje det hører, sker der ligedeling af indkomsten af formuegodet.

Ved formuebeskatningen fordeles formuegoder mellem ægtefællerne efter de samme regler.

Efter de gældende regler overføres underskud hos den ene ægtefælle til fradrag hos den anden ægtefælle i det omfang, det kan rummes i dennes skattepligtige indkomst for samme indkomstår. Det resterende underskud overføres til fradrag i de fem følgende indkomstår. Disse regler er ikke ændret ved forslaget. Overførslen anses at vedrøre formueindkomsterne, både for så vidt angår den indkomst, hvorfra underskuddet overføres, og den indkomst, hvortil det overføres. På tilsvarende måde fradrages negativ særlig indkomst, der overføres til fradrag i skattepligtig almindelig indkomst, i formueindkomsten.

Til nr. 12

Overførsel af formuegoder mellem sambeskattede ægtefæller har efter gældende praksis ikke skattemæssig virkning. For så vidt angår driftsmæssige aktiver er dette udtrykkeligt fastsat i § 26 A. For at undgå tvivl om, hvorvidt de foreslåede nye regler medfører ændring for de øvrige aktiver foreslås en bestemmelse om, at heller ikke overførelse af andre aktiver har skattemæssig virkning. Den ægtefælle, der overtager aktivet, indtræder i den anden ægtefælles skattemæssige stilling.

Reglen gælder overdragelse inden for det tidsrum, ægtefællerne anses for samlevende i skattemæssig henseende.

Til nr. 14

Den særlige skatteberegning skal kun omfatte indkomstår, hvor ægtefællerne har levet sammen i hele indkomståret, og dette omfatter et fuldt år.

For det indkomstår, hvori ægteskabet indgås, vil ægtefællerne være forskudsregistreret som ugifte. Især ved indgåelse af ægteskab sent på året ville anvendelse af den særlige skatteberegning for samlevende ægtefæller kunne føre til betydelige afvigelser fra den foreløbige skat.